

Tilia henryana gewimperde linde, Chinese linde, herfstbloeiende linde

Tilia henryana (gewimperde linde) is een van de meest uitgesproken lindebomen. Deze soort komt oorspronkelijk voor in een groot deel van centraal China en Taiwan. De boom werd in 1890 beschreven door de Poolse botanicus Ignaz von Szyszłowicz, en werd in 1901 in cultuur gebracht door Ernest Wilson, eveneens botanicus. In de warmere gebieden van herkomst kan deze boom een brede, eironde tot ronde, halfopen kroon vormen van zo'n vijftig meter hoog en twintig meter breed. In cultuur wordt de kroon meestal tot vijftien meter hoog en tien meter breed.

De bladeren van *Tilia henryana* vallen op: de boom is direct herkenbaar aan de 'wimpers' van het blad. Deze bijna naaldvormige tanden zijn zeer lang. Vroeg in het jaar ontluikt het loof in een bronzen, rozerode tot oranjeachtige kleur, het blad is bedekt met zilverkleurige sterharen. 's Zomers verkleurt het loof naar zeegroen, om vervolgens in de herfst te eindigen met prachtig geeloranje. Ook de crèmegele bloemtuilen van deze linde vallen erg op, omdat ze zo enorm groot zijn en bestaan uit vijftig tot negentig bloempjes bij elkaar. Wanneer deze boom, als laatste van alle lindes, bloeit omstreeks augustus, september, is hij ook van verre te ruiken door de typische lindegeur die hij verspreidt - en wordt hij druk bezocht door insecten. De gewimperde linde kan daarmee het lindebloei seizoen enorm verlengen, wat de soort een zeer waardevolle toevoeging maakt voor de biodiversiteit.

Voor optimale groei wordt *Tilia henryana* het best in een beschut microklimaat geplaatst. De wimperlinde verdraagt schaduw vrij goed en voelt zich thuis op diverse bodems, zolang die voedselrijk, diep doorwortelbaar en niet te droog of te nat zijn. *Tilia henryana* groeit het beste op een onderstam van *Tilia tomentosa*. Ook bomen op eigen wortel groeien over het algemeen goed. Van hoogstam tot meerstammige boom: de wimperlinde is een prachtige, opvallende en voor de biodiversiteit zeer goede toevoeging in parken en tuinen. Bovendien heeft deze soort geen last van luis en het daarmee gevreemde druipen.

SEIZOENSKLEUREN

BEPLANTINGSTYPES

Boomtypen: hoogstam bomen, meerstammige bomen, schaduw bomen | **Vormbomen met stam:** meerstammig parasol

TOEPASSING

Locatie: park, groenstrook, bakken/containers, daktuin, grote tuin, begraafplaats | **Verharding:** geen | **Beplantingsconcepten:** voedselbos, ecobeplanting

EIGENSCHAPPEN

Kroonvorm: breed eirond | **Kroonstructuur:** halfopen | **Hoogte:** 8 - 15 m | **Breedte:** 6 - 10 m | **Winterhardheidszone:** 8A - 10B

STANDPLAATS

Wind: verdraagt wind | **Grondsoort:** löss, zavel, lichte klei, zand, lemige grond | **Voedselrijkdom:** matig voedselrijk, voedselrijk | **Bodemvochtigheid:** droog, vochtig | **Lichtbehoefte:** zon, halfschaduw | **pH-waarde:** zuur, neutraal, basisch | **Biodiversiteit:** bijen, vlinders, vogels, nectarwaarde 5, pollenwaarde 5 | **Extreme condities:** geen luisaantasting

PLANTKENMERKEN

Bloem: tuilen, opvallend, hangend, groot, sterk geurend | **Bloemkleur:** crèmegeel | **Bloeitijd:** augustus - september | **Bladkleur:** oranje uitlopend, oranje-geel uitlopend, bronskleurig uitlopend, helder groen | **Blad:** bladverliezend, hartvormig, glanzend, lichtbehaard, getand | **Herfstkleur:** geeloranje | **Vrucht:** onopvallend, klein, noot | **Vruchtkleur:** grijsgroen | **Bastkleur:** grijs | **Bast:** licht gegroefd | **Twijgenkleur:** bruin | **Twijgen:** kaal, grof vertakt | **Wortelstelsel:** hartwortel